

ondervinding heeft me geleerd, dat vooral de ♂ ♂ door buitenstaanders nog wel eens verwisseld kunnen worden met donkere (of zelfs geheel zwarte) exemplaren van *Psithyrus*-soorten (Koekoekshommels). In de vlucht zijn deze niet altijd zo gemakkelijk met zekerheid te onderscheiden! Ingeval men dode of opgezette exemplaren bezit, zou ik willen aanbevelen, om deze meteen even op te zenden, voor de zekerheid. Het levende materiaal kan men voorlopig beter sparen, want „gewoon” is *Xylocopa* op de meeste plaatsen nog allerminst!

P. BENNO,
„Biesenmortel”, Udenhout (N.Br.).

Sitaris humeralis in Zeeland. In enkele cellen van de Sachembij, *Anthophora acervorum*, die ik voor studiedoeleinden opende, vond ik in juli van dit jaar een parasietenpop gehuld in een dubbele larvenhuid. De poppen, waarvan de larvenhuidjes werden verwijderd, stierven; de grootste, die ik bewaarde zoals ik ze vond, bleek op 6 September te zijn uitgekomen. Tot mijn grote verrassing bleek de imago een kever te zijn en wel de beruchte *Sitaris humeralis*. Daar Oudemans slechts Zierikzee en Nijmegen als vindplaatsen opgeeft (uit nesten van *Podalirius pilipes* = *Anthophora acervorum*) lijkt mij de vondst bij Biezelinghe merkwaardig genoeg om door te geven.

B. J. J. R. WALRECHT.

Individuele verschillen bij vogels. De vormenrijkdom in de natuur is overweldigend groot. Hoeveel soorten planten en dieren bestaan er wel niet om nog niet eens te spreken van de verschillende ondersoorten en variëteiten, welke er van eenzelfde soort bestaan. Er wordt blijkbaar van alles gevormd, van zeer doelmatig lijkende tot de meest bizarre wezens, waaronder de eerste de grootste kans hebben zich lange tijd te handhaven en zelfs uit te breiden, terwijl het voor de laatst genoemde moeilijk is een geschikt milieu te vinden. Dat vreemde vormen toch wel ergens kunnen blijven bestaan, zien we bijvoorbeeld aan sommige vissen.

Het geijkte gezegde „Er is geen blad aan een boom gelijk” is ook voor de individuen van vogelsoorten toepasselijk, niet alleen uiterlijk, maar ook innerlijk. Leest er Len Howard's prachtige boek „Vogels als huisgenoten” maar

eens op na. Er zal een wereld voor U open gaan.

Toen ik zelf van het boek genoot, moest ik terugdenken aan de twee Grasparkieten, die wij vroeger na elkaar thuis hadden. Ze stamden uit eenzelfde volière, waren mannetjes, beide groen en uiterlijk vrijwel niet te onderscheiden. Maar wat een verschil in gedrag! De eerste, die we kregen, stapte van het menu, dat hij van zijn vroegere baas gekregen had, namelijk vogeltjeszaad, gemakkelijk af. Hij at ook graag miltzaad, probeerde van alles en was o.a. dol op bruine bonen, die hij op de rand van het bord met ons mee at. Hij bleef maar weinig in zijn kooi, had op de bovenrand van de hoge schoorsteenspiegel zijn uitkijkpost om van daar vaak af te dalen naar het kale kruintje van mijn vader. Hij zat graag op mijn schouder en vond mijn arm een geschikte weg naar het begeerde voedsel aan tafel. Als jongen was ik erg aan dit leuke en gezellige diertje gehecht en nadat het op een kwade dag door een verkoudheid gestorven was, kwam er dan ook spoedig tot mijn — en niet alleen mijn — troost een andere. Maar wat een verschil! Er was weinig aardigheid aan te beleven. Ook bij hem ging na een poosje het deurtje open. Hij klom boven op de kooi, maar ging er spoedig weer in. Het bleef verder bij dit ene uitstapje. In tegenstelling tot zijn voorganger at hij ook niets anders dan het voer, waaraan hij van jongsaf gewend was, kortom: het was een saaie piet! Men ziet, ook onder de vogels vindt men vooruitstrevenden en conservatieven.

Wageningen.

Dr D. M. DE VRIES.

Naaldweegbree. In juli van dit jaar vond ik op Vlieland enige exemplaren van de Naaldweegbree (*Plantago aristata* Michx. = *P. pagonica* Jacq.).

Amsterdam.

M. J. A. BERGMAN.

Araschnia levana. In aansluiting aan mijn korte mededeling in het vorige nummer, wil ik nog opmerken, dat later een jongen mij vertelde, dat hij deze vlinder in talrijke exemplaren bij de Postbank bij Arnhem zag rondvliegen. Bovendien vertelde Dr Beijerinck uit Wijster mij, dat hij hem dit jaar veel in Z.-Limburg en in de Achterhoek had waargenomen.

Mej. Dr G. J. H. AMSHOFF.